

שכבת ביינים

פעילות בנושא חברות ועבודת צוות.

מטרת הפעילות- החניכים יבינו את חשיבותו וערכו של המושג חברות ועבודת צוות.

גיל: שכבת ביינים

מספר חניכים: 10-25

מיקום: חוץ (חצר/ מגרש/ שטח רחב) ופנים (חדר).

זמן: בין שעה לשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * גליל חוט צמר * שאלות למשחק הרשת החברתית * בדים לכיסוי העיניים לפי מספר החניכים. * שקית עם תפוחים * שקית עם בננות * שקית עם תפוזים (מספר השקיות עם הפירות צריך להיות לפי מספר הקבוצות שחילקתם למשחק "אחד בשביל כולם") * קערה * קרשי חיתוך * סכינים * צלחות חד פעמיות * כפות חד פעמיות.

פתיחה:

רשת חברתית:

החניכים עומדים במעגל כשאינם יודעים את נושא הפעילות. המדריך נותן לאחד החניכים גליל חוט צמר ואומר להם שאסור לגליל הצמר להיות בידיים של אותו חניך יותר מ20 שניות (עליו להשאיר לעצמו את נקודת החוט שהגיעה אליו אך את שארית הגליל עליו למסור). על מנת להעביר את גליל הצמר לאחר, על החניך לענות על שאלה אותה ישאל המדריך (השאלות מצורפות בנספחים והן קשורות לנושא חברות). מטרת הקבוצה היא לדאוג לכך שכל החניכים במעגל יקבלו את גליל חוט הצמר תוך שהם עונים נכון בעודם מחזיקים את הגליל על שאלות המדריך בפחות מעשרים שניות. הערה- אסור למסור את גליל הצמר לחניכים העומדים לצידו של המוסר. לאחר שיש פינת חוט אצל כל אחד מהחניכים, שואל אותם המדריך, האם הם יודעים מהו נושא הפעילות? (סביר להניח כי החניכים כבר הבינו מהו הנושא ובמידה ולא, תן להם 3 ניחושים) לאחר שענו בצורה נכונה על נושא הפעילות, ממשיך המדריך ושואל אותם "למה לדעתכם בחרתי לפתוח דווקא כך את הנושא?", כלומר למה דווקא בחרתי במשחק הזה?

במידה ויש מעט חניכים בפעילות ונראה כי רשת לא תיווצר, אפשר לומר לחניכים כי על כל אחד מהם לקבל פעמיים את החוט, פעם אחת שהחניך מחזיק ביד שמאל ופעם נוספת שהחניך מחזיק ביד ימין וכך בוודאות תיווצר רשת כמו שצריך.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

למדריך- חשוב להסביר לחניכים כי תוך כדי שהם עונים על שאלות הקשורות לנושא חברות, הם יצרו רשת, ולא סתם רשת אלא סוג של רשת חברתית, בה כולם מחוברים לכולם כפי שחברים אמיתיים מחוברים האחד לשני.

גוף הפעולה:

אחד בשביל כולם:

המדריך מחלק את החניכים לקבוצות של בין ארבעה לתשעה אנשים בקבוצה ומבקש מכולם להיעמד בטור בקו מסוים. על כל קבוצה לבחור נציג שחברי הקבוצה סומכים עליו ולכסות את עיניהם (פרט לנציג כמובן). המדריך מעמיד את נציגי הקבוצות בסוף הטור של קבוצתם ולוחש באוזנם מיקום מסוים אליו חברי אותה קבוצה צריכים להגיע כדי לקחת את ההפתעה שלהם (שקית עם פרי מסוים) ולסיים את המסלול. מהרגע שהמדריך אומר "צאו לדרך", על הנציגים לכוון את חברי קבוצתם שעיניהם מכוסות להגיע ליעד במהירות האפשרית מבלי להיפגע ממכשולים בדרך. הקבוצה שהגיעה ראשונה ליעד ולוקחת את ההפתעה שלה מנצחת. חשוב שכל הקבוצות יגיעו ויקחו את ההפתעות שלהן, בסיום הפעילות הן יבינו את העניין.

למדריך- משחק זה הוא מצחיק מאוד ונחמד אך חשוב לשים לב שהקבוצות לא מסכנות את עצמן בדרך ליעד (במידה ויש כביש, עצים, בורות... חשוב מאוד לשים לב היכן נקבעים היעדים הסופיים).

כולם בשביל אחד:

המדריך אומר לקבוצות כי ראינו איך זה כשכולם סומכים על אחד, עתה אנו נראה כיצד האחד סומך על כולם.

במידה והקבוצות כוללות בין ארבעה לששה חניכים בקבוצה- עליהם להתחבר עם קבוצות נוספות וליצור קבוצה חדשה המונה בין שבעה לתשעה חניכים.

במידה והקבוצות כבר כוללות בין שבעה לתשעה חניכים, הם יכולים להמשיך בקבוצתם המקורית.

כל אחת מהקבוצות עומדת במעגל צמוד שבמרכזו עומד חניך אחד שעיניו מכוסות. על החניך לסמוך על חבריו וליפול לאחד הצדדים במעגל ועל חברי קבוצתו לתפוס אותו ולא לתת לו ליפול.

למדריך- חשוב לשים לב לכל החניכים השטותניקים שלא יפילו חניך כי זה "מצחיק".

פלונטר:

המדריך מסביר לחניכים כי ראינו שאחד בשביל כולם וכולם בשביל אחד, אבל האם בחברות אמיתית, אפשר גם כולם בשביל כולם?

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

כל הקבוצות מתחברות יחדיו למעגל אחד גדול ומעגל זה הוא התחום ממנו אסור לחניכים לצאת. המדריך מסביר לחניכים כי כשהוא מוחא כף בפעם הראשונה, על כל החניכים להסתובב בשטח שבתוך המעגל שנוצר. כשמוחא הוא כף בפעם השנייה, על כל החניכים להיעצר היכן שיצא להם. שהסביר המדריך ונעצרים במחיאית הכף השנייה, על כל אחד מהם לפרוס ידיים לצדדים לחברים שעומדים הכי קרוב אליו (רצוי לא שתי ידיים לאותו חבר). במידה והחבר קצת רחוק והידיים לא מגיעות אחת אל שנייה אפשר להתקרב על מנת לחבר ביניהם. על החניכים לנסות להתיר את הקשרים הפיזים שנוצרו בין כל חברי הקבוצה מבלי לשחרר ידיים וליצור קו חלק ולא מסובך.

למדריך- מטרת המשחק היא להעצים את כוחה של הקבוצה ולהראות לה כי בעבודה משותפת בין חברים, אפשר למצוא פתרונות יצירתיים לקשיים ולסיבוכים.

סיום:

מבקשים מהחניכים להביא את שקיות ההפתעה שקיבלו במשחק "אחד בשביל כולם" ושואלים אותם, איך שקיות ההפתעה המכילות פירות שהם קיבלו קשורות לנושא הפעילות? יכול להיות שחלק מהחניכים היצירתיים יבינו אך סביר להניח שהרב לא יעלה על העניין ולכן המדריך מסביר בקצרה על כי חברות בנויה מיחידים ששונים אחד מהשני אבל ביחד יוצרים משהו מיוחד... כמו שקיות ההפתעה: יש קבוצה שקבלה תפוחים, שמאוד שונים מהבנות שקיבלו קבוצה אחרת או מהתפוזים שקיבלה קבוצה שלישית אך על אף השוני בין הפירות, אם נשלב ביניהם, נקבל דבר הרבה יותר מיוחד וטעים- סלט פירות.

לאחר מכן, חלק מהחניכים חותכים את הפירות לסלט, חלק מסדרים שולחנות וכסאות, חלק עורכים את השולחן ובסוף יושבים יחד לאכול.

נספחים-

שאלות למשחק "הרשת החברתית":

1. מה ששנא עליך..... (אל תעשה לחבריך).
2. ואהבת לרעיך..... (כמוך).
3. יש לי חבר שקוראים לו בינימין אבל..... (אני קוראת לו בני).
4. איזה כיף שיש המון חברים, המון חברים ב..... (בכל מיני צבעים).
5. טובים השניים מן ה..... (האחד).
6. דרך ארץ..... (קדמה לתורה).
7. אל תלבין פני..... (חבריך ברבים).
8. אל תסתכל בקנקן..... (אלא במה שיש בו).
9. לא טוב היות האדם..... (לבדו).
10. אני ואתה נשנה..... (את העולם).
11. שולם שולם לעולם, ברוגז ברוגז..... (אף פעם).
12. שני חברים יצאו לדרך, בים בם בום, אחד..... (קיבל מכה בברך).
13. היה לי חבר, היה לי אח, הושט לי יד..... (בעת צרה/ כשאקרא).
14. אני עומדת במעגל ומביטה סביבי, אני מושיטה את ידי..... (לחברה שלי/ ובוא לרקוד איתי).
15. סדרה ישראלית בכיכובו של נאור ציון המספרת על החבר'ה שלו..... (החברים של נאור).
16. חברו הטוב של האדם (מבעלי החיים)..... (כלב).
17. שם נרדף לחבר שהוא גם שם של בן, מתחיל באות ע'..... (עמית).
18. קבוצה של חברים בסלנג..... (חבר'ה).
19. בכנסת יושבים 120..... (חברי כנסת).
20. שקע ותקע מייצגים את..... (חברת החשמל).
21. מילה נרדפת לחבר..... (רע (מלשון רעך)/ ידיד).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

נספחים-

22. מצא מין את..... (מינו).
23. עולים שעלו מחבר העמים, בעצם עלו מ..... (רוסיה/ אוקראינה/ בלארוס/ מולדובה/ קזחסטן/ אוזבקיסטן בקיצור ברית המועצות לשעבר).
24. פייסבוק היא הרשת..... הגדולה בעולם (החברתית).
25. משחקים המשחקים עם חברים נקראים משחקי..... (חברה).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות בנושא אדישות חברתית

מטרת הפעילות- החניכים יבינו את חשיבות המושג אדישות חברתית ואת כוחם לשנות ולהשפיע.

גיל: שכבת ביניים

מספר חניכים: 6-25

מיקום: פנים (חדר).

זמן: בין שעה לשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * פתקים לפי מספר החניכים * כלי כתיבה. * בקבוקים מלאים במים לפי מספר החניכים (במידה ויש כמות גדולה של חניכים להביא לפחות 15 בקבוקים). * שקית רצוי מבד שלא תקרע מהבקבוקים בתוכה. * סלוטייפ * כרטיסיות סיטואציה. * כרטיסיות עם תמונות אנשים ותפוח האדמה שלהם. * דף עם סיפור העכבר ומלכודת העכברים.

פתיחה:

אדיש או חברתי:

המדריך מחלק לחניכים פתקים ומבקש מהם לכתוב על הפתק את הדבר הכי רע שהם איי פעם אמרו למישהו או אמרו על מישהו (בלי לכתוב את שמם על הפתק). המדריך אוסף את הפתקים אליו ומחלק את החניכים לשתי קבוצות. כל קבוצה שולחת אל המדריך את הנציג הכי חזק שלה והנציגים עומדים כל אחד מצד אחר של המדריך. לאחר מכן, המדריך אומר לקבוצות שהם הולכים לערוך תחרות כח שעל מנת לנצח בה, על הנציג שלהם להחזיק את המשקל הניתן לו יותר זמן מהנציג של הקבוצה השניה. המדריך שם בין הקבוצות באמצע החדר כ12 בקבוקי ליטר וחצי מלאים במים או בחול. על כל אחד מהבקבוקים הללו, הוא מדביק את אחד מהפתקים שכתבו החניכים. בכל סיבוב, לוקח החניך את הבקבוק עם הפתק שלו ושם אותו בתוך השק (רצוי שקית בד שתחזיק מעמד), אותו מחזיק נציג הקבוצה הנגדית. לאחר מכן, לוקח חניך מהקבוצה הנגדית את הבקבוק עם הפתק שלו ושם בשק של נציג הקבוצה הנגדית לו. על הנציגים להחזיק את השק כשידיהם מופנות קדימה (90 מעלות לגופם, כלומר גובה כתפיים), הראשון שידייו יורדות למטה עם השק- מפסיד עם קבוצתו. שימו לב, אפשר לערוך את הסבבים הראשונים מהר, כיוון שעדיין יהיה לנציגים קל אך ככל שיעבור הזמן ותתנו להם להחזיק 3 בקבוקים במשך דקה, יהיה להם יותר ויותר קשה לשמור על הידיים ישרות (גובה כתפיים).

למדריך- למשחק זה שתי מטרות עיקריות: מטרה ראשונה והיא היותר ברורה וזה כמה אדם יכול לשאת?! אמנם הנציגים נושאים משקל פיזי, אך כל בקבוק מייצג משקל רגשי (העלבה/ קללה/ הטרדה וכו'...). המטרה השניה, שיותר קשה להבינה היא האדישות החברתית ואני אסביר, סביר להניח כי על אף שהמדריך לא אמר כלום בנוגע לעזרה לנציג על ידי חברי קבוצתו, הקבוצה תהיה מרוכזת בלעודד אותו ולשים משקל על הנציג מהקבוצה השניה וכלל לא תחשוב על לעזור לו לסחוב את הבקבוקים. יכול

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

ויהיו קבוצות שכן יחשבו על לעזור לנציגם ואז על המדריך לומר שאסור להם אך מרבית הקבוצות כלל לא יחשבו על כך וזה בדיוק מראה לנו את הנושא של אדישות חברתית: אני רואה את הנציג שלי סוחב וסוחב ואני בכלל לא חושב על לעזור לו. חשוב מאוד בסיום המשחק לפתוח לחניכים את הנושא הזה וכיצד הוא התבטא במשחק הנ"ל.

הערה- במידה ויש מספר רב של חניכים, ניתן או מספר בקבוקים לפי כמות החניכים או להדביק 2 פתקים על אותו הבקבוק. במידה ויש מעט חניכים, רצוי לתת בין 2-3 פתקים שיכתבו עליהם על מנת ליצור מספר בקבוקים שיהוו משקל על הנציג. כמו כן, במידה ויש מספר רב של חניכים, ניתן לחלק את הקבוצה למספר רב יותר של קבוצות שבכל סיבוב כל קבוצה בוחרת על איזה נציג היא שמה את הבקבוק שלה בסיבוב הנוכחי וככה להפיל מהר יותר נציגים.

גוף הפעולה:

רגיש או אדיש?

החניכים יושבים במעגל שמחולק עם רווח קטן בין שני חצאיו. המדריך מחלק למספר חניכים סיטואציות מסוימות ומבקש בכל פעם מחניך אחר להקריא את הסיטואציה שלו. לאחר שהחניך סיים להקריא את הסיטואציה, אחד המדריכים שעומד בחציו האחד של העיגול מתחיל לומר למה לדעתו חשוב לעזור לאותו אדם מהסיטואציה בעוד, מדריך שני, שעומד בחציו השני של המעגל, אומר למה לדעתו ממש לא חשוב ולא מעניין לעזור לאותו אדם. לאחר מכן מבקש המדריך מהחניכים לעבור לצד של המדריך איתו הם מסכימים. חשוב לומר לחניכים, שעליהם להיות אמיתיים ואם הם אינם רואים בסיטואציה שהקריא החניך משהו שחשוב להם, שלא יעברו צד כדי לצאת "טובים יותר" ושזה טבעי שלא כל מקרה יגע בכל חניך.

(הסיטואציות מצורפות בנספחים).

למדריך- מטרת הפעילות היא לגרום לכך שכל החניכים יעברו לצדו של המדריך "הרגיש" לפחות פעם אחת, על מנת להראות להם כי לכל אחד יש דברים שחשובים לו שבהם הוא יוכל לשנות ולהשפיע.

האנשים ותפוח האדמה שלהם: (התמונות מצורפות בנספחים)

המדריך מפזר 6 תמונות של אנשים ותפוח אדמה ואומר לחניכים כך: "עד עכשיו ראינו כי כולנו פגשנו בסיטואציות הקשורות לאדישות חברתית אבל כיצד אנחנו מתנהגים בסיטואציות הללו?" המדריך ממשיך ומסביר לחניכים כי הם האיש השחור שבתמונה ועליהם לבחור תמונה אחת מתוך שש התמונות, שלדעתם מייצגת אותם כשיש בעיה כלשהי ולהסביר מדוע בחרו דווקא את התמונה שבחרו.

למדריך- מטרת הפעילות היא לגרום לחניכים להבין כי עליהם לא לטמון את ראשם בחול ולקחת חלק במה שהם יכולים לעזור בו ובכך לתרום לסביבה הקרובה להם. (חשוב לציין כי אין כאן תמונה נכונה יותר. אלא הכל תלוי כיצד החניך מפרש את התמונה ואת העזרה של האיש השחור בה).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

סיום:

הקראת הסיפור "העכבר ומלכודת העכברים" (מצורף בנספחים), קישור הסיפור לשאר הפעולה וסיכום הפעילות.

קישור הסיפור לפעולה: את כל החיות בסיפור, לא עניינה מלכודת העכברים והם היו אדישים אליה ולעכבר שבקש מהם עזרה ולכן בסופו של דבר אדישותם היא זו שגרמה לכך שהם עצמם נפגעו ממנה...

-נספחים-

סיטואציות למשחק אדיש או רגיש:

1. בנצי, אחד מהשכבה שלי מעדיף לשבת בבית ולקרוא ספרים מאשר לצאת איתי ועם החבר'ה שלי, אז כל השכבה התחילה לקרוא לו חנבץ.

1 רגיש- איזה מסכן בטח שהייתי מתערב לטובתו, זה שחן הוא נער משכיל שאוהב לקרוא לא הופך אותו לפחות טוב מאחרים, מה גם שאולי יותר קשה להתערב מבחינה חברתית... אני הייתי הולך, מדבר איתו קצת, מזמין אותו אלי ולאט לאט מכניס אותו לחבר'ה.

אדיש- יאללה אפשר לחשוב??? אם הוא מעדיף לקרוא שיקרא... הוא לא מעניין לא אותי ולא את החברים שלי ומה לעשות אם קוראים לו בנצי והוא חנון אז חנבץ זה דיי נדרש בתור השם החדש שלו.

2. נורית סובלת מעודף משקל והמקובלות של הכיתה אומרות לה שהן נחמדות שהן קוראות לה דבה, כי אם הן היו רעות הן היו אומרות לה את האמת שהיא דב-דבה.

רגיש- גועל נפש... האם זה שיש לה עודף משקל עושה אותה שונה מכולנו? האם בגלל המשקל היא טיפשה יותר? חברותית פחות? נחמדה פחות? לא... היא בסך הכל כמו כולנו ואם הייתי שומע שככה אומרים לה, ישר הייתי יוצא להגנתה.

אדיש- לדעתי הן דווקא ממש נחמדות... כנראה שבאמת אכפת להן מאיך היא נראית ולכן הן אומרות לה את האמת בפרצוף... אולי דווקא זה שהן אומרות לה ככה, יעזור לה לרדת במשקל. חוץ מזה היא לא באמת מעניינת- אני לא מכיר אותה... אז לא ממש אכפת לי.

3. סלאבה, עולה חדש מרוסיה נכנס השנה לכיתה שלנו, והרבה מהחבר'ה מחקים אותו ומדברים במבטא כבד ובשגיאות של זכר נקבה.

רגיש- במקום לבוא ולעזור לו להתאקלם בארץ הלא פשוטה הזאת, באים אנשים ופשוט צוחקים על הן אדם... אני הייתי אומר להם: שמעניין אם הם היו צריכים לדבר אנגלית בארצות הברית והיו צוחקים עליהם על המבטא הישראלי הכבד ועל כך שהם לא יודעים אם לדבר בפרזנט פרורגסיב או פרזנט סימפל, איך הם היו מרגישים? חוץ מזה נראה לי שהם שכחו שכולנו עלינו לארץ מאיזה מקום, גם אם לא אנחנו ספציפית אלא ההורים שלנו או סבא וסבתא ולכן אין לנו באמת זכות לצחוק על אף אחד...

-נספחים-

אדיש- אין על רוסים... אני מת על רוסים... (במטא רוסי) שלום... כרטיס חבר מועדון יש? פותחת תיק בבקשה... אין אני לא יכול להתאפק- זה דורש... אבל רוסים הם אנשים טובים, אני מת עליהם... אבל מה לעשות כשיש רוסים חייב לחקות אותם...

4. ירון הוא המעצבן של הכיתה, הוא יודע הכל... ובגלל זה פתחו קבוצה בפייסבוק "גם אני שונא את ירון".

רגיש- אני לא מבין, מה אנשים לא לומדים??? אני ישר מדווח על הקבוצה הזאת בפייסבוק ואפילו אומר למורה... אני לא רוצה לראות עוד מקרים של נערים שמתאבדים בגלל הפייסבוק כמו המקרה של דודאל מזרחי...

אדיש- יאללה כולה צחוקים... מה אתה נסחף? מתאבד... אפילו ירון עצמו נמצא בקבוצה הזאת... הוא יודע שהכל בצחוק... טוב לא הכל... זה ששונאים אותו זה אמת אבל מה לעשות הוא מעצבן.

5. ראיתי באפליקציית סיקרט שחן מהכיתה שלי נותנת...

רגיש- פשפשש מקרה בעייתי... נראה לי שהייתי הולך לדבר איתה לבד... זה ממש לא נעים שיוצא לך שם של נותנת... היא בטח עצובה ופגועה... אני חושב שפשוט הייתי שם כדי להקשיב לה ולתת כתף אם היא צריכה.

אדיש- אין עשן בלי אש, אם יצא לה שם נותנת אז כנראה שהיא נותנת... מה אני יכול לעשות??? שתלמד לא לעשות שטויות...

6. דור נפרד מבת אל נפרדו אחרי 8 חודשי חברות ובגלל שבת אל נחשבת מלכת הכיתה, כולם עושים עליו חרם ואף אחד לא שם עליו.

רגיש- אם יש משהו שאני שונא זה חרמות... אני לא מבין באיזה זכות אנשים מרשים לעצמם להתעלות על בן אדם אחר ולעשות ממנו אוויר. אני דווקא הייתי הולך ומסתובב איתו שכולם יראו... אני לא נגרר אחרי אחרים אני גורר אחרים אחרי.

אדיש- חרם זה חרם ואם בת אל אמרה אז בת אל קובעת... אני לא מתערב בכלל... מה אני צריך שיעשו גם עלי חרם???

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

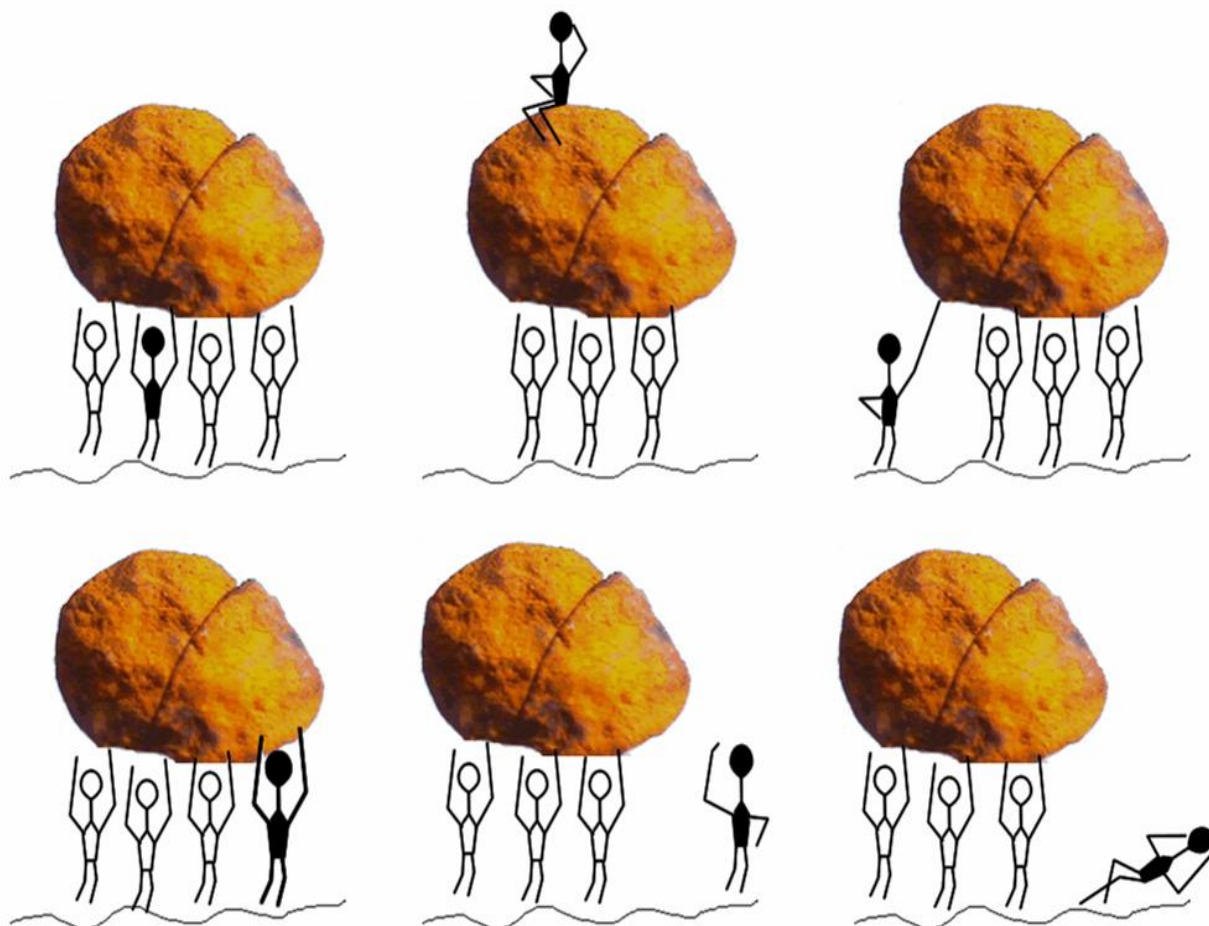
-נספחים-

7. אברם הוא האתיופי היחיד שנמצא בכיתת המחוננים בבית הספר, מה שלא עוצר את החבר'ה מהשכבה כל פעם שהם רואים אותו לבקש ממנו אינג'רה ולרקוד סביבו עם הכתפיים כמו בריקודים האתיופים.

רגיש- אני ד"י בטוח שאם ככה הם עושים לו בכל פעם, זה גורם לו להרגיש ד"י חרא, כאילו אין בו כלום מלבד המוצא שלו. אני הייתי מדבר איתו, מכיר אותו כבן אדם ואז מבקש אינג'רה... סתם סתם אבל באמת הייתי מתיחס אליו קודם כל כבן אדם ואחר כך כאתיופי.

אדיש- אפשר לחשוב מה עשו... בקשו אינג'רה... מה לעשות אף אתיופי לא מביא אינג'רה אף פעם... זה בסך הכל מתוך עניין לדעת סוף סוף מה זה... חוץ מזה הריקודים זה מגניב, למה מה באירועים משפחתיים אצלנו, לא עושים צעד תמני???

6 התמונות למשחק האנשים ותפוח האדמה שלהם:

-נספחים-

סיפור "העכבר ומלכודת העכברים":

עכבר הציץ דרך חריץ בקיר וראה את האיכר ואשתו פותחים חבילה.
"מעניין איזה מזון יש בחבילה" חשב לעצמו, אך הזדעזע לראות את הזוג מוציא מלכודת עכברים מן הקופסא.

הוא יצא אל החצר וצעק אזהרה :

"יש מלכודת עכברים בבית ! יש מלכודת עכברים בבית"

התרנגולת קרקרה וזקפה את ראשה: "אדון עכבר, אני יודעת שזה אסון לגביך, אבל אין לכך שום משמעות בשבילי."

העכבר פנה אל החזיר: "יש מלכודת עכברים בבית"

החזיר הפגין סימפטיה ואמר: "אני כ"כ מצטער, מר עכבר, אבל אין שום דבר שאני יכול לעשות חוץ מלהתפלל לשלומך."

העכבר פנה אל הפרה וזו הגיבה בזלזול: "אפשר לחשוב- מלכודת עכברים. אני ממש בסכנה...".
עצוב ומפוחד חזר העכבר אל הבית, להתמודד לבד- עם מלכודת העכברים.

בלילה נשמע קול פצפוף, - כזו שמשמיעה מלכודת עכברים שהופעלה.

אשת האיכר קפצה ממיטתה לראות מה לכדה המלכודת. בחושך לא ראתה היא, כי היה זה נחש ארסי שזנבו נתפס במכשיר.

הנחש הכיש את האישה והיא הובהלה לבית החולים, שם טופלה וחזרה לביתה כשהיא סובלת מחום גבוה.

כולם יודעים שהטיפול הטוב ביותר לחום גבוה הוא מרק עוף טרי, אז לקח האיכר גרזן ושחט את התרנגולת בכדי לבשל מרק.

שכנים וידידים באו לבקר את החולה וישבו לידה מסביב לשעון, בכדי להאכילם נאלץ האיכר לשחוט את החזיר.

האישה גססה עד שלבסוף נפטרה, מכרים רבים באו ללוויה, כדי לסעוד אותם, שחט האיכר את הפרה.

מוסר השכל : בפעם הבאה שאתם שומעים שמישהו נתקל בבעיה, ואתם חושבים שהיא לא נוגעת לכם, זכרו שגם כאשר החלש ביותר מאוים- גם אתם עלולים להימצא בסכנה.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות תרומה לקהילה

מטרת הפעילות- החניכים יכירו בחשיבות התרומה לקהילה ובכוחם האישי לתרומה במעגלים הקרובים להם.

גיל: שכבת ביניים

מספר חניכים: 9-25

מיקום: פנים

זמן: בין שעה לשעה וחצי (תלוי בכמות החניכים)

ציוד: * דפי משחק מגיע לי. * כלי כתיבה. * במבה * קערה

* פתקים אדומים לפי מספר החניכים * פתקים כחולים לפי מספר החניכים

* דף עם המשפטים למשחק בין הרצוי למצוי. * דפדפת למדריך לרשום תאריך ופעילות תרומה נבחרת.

פתיחה:

מולקולות:

המדריך מבקש מכל חניכים לעמוד ובכל פעם שאומר הוא מספר מסוים, על החניכים להיצמד האחד לשני על פי המספר אותו נתן המדריך תוך 8 שניות. לדוגמא: המספר 3- על כל חניכי הקבוצה להתחלק לקבוצות קטנות המכילות 3 חניכים תוך 8 שניות. המדריך עורך כמה סבבים כאלו כשבסופם, יעמדו החניכים ב4 קבוצות שוות (או שוות יחסית). במידה ויש מעט חניכים אין בעיה לחלק גם ל3 קבוצות.

משחק "לי מגיע":

כל קבוצה מקבלת דף שבו כתוב שם קבוצת גיל מסוימת ו5 שורות ריקות (מצורף בנוספחים). המדריך שולף קערה ענקית מלאה בבמבה ואומר לחניכים, כי היום הוא החליט שהוא עושה משהו טוב ולכן הביא קערה ענקית של במבה מפנקת שתשמח את האנשים... הבעיה היא שהוא לא החליט את מי הוא מפנק ולכן על כל קבוצה לרשום לו 5 סיבות משכנעות "למה לדעתם קבוצת הגיל שלהם ראויה לפינוק". לאחר שכל קבוצה כתבה 5 סיבות שבזכותם, היא ראויה לקבל את קערת הבמבה, כל קבוצה נעמדת מול שאר הקבוצות ומקריאה להם את סיבותיה. בסיום כל הקראה קבוצתית, אומר המדריך לחניכים כי סיבותיהם אכן טובות וחשובות אבל שעדיין אינו בטוח כי על הקבוצה שלהם להיות הקבוצה הזוכה אלא אם כן... (ואז פונה המדריך אל חברי הקבוצה) האם אתם חברי הקבוצה עשיתם משהו בשביל קבוצת הגיל אותה אתם מייצגים בשבועיים האחרונים? ואם כן מה עשיתם עבורם?

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

למדריך- סביר להניח שיהיו חניכים בכל קבוצה שיאמרו שאכן הם עזרו לקבוצת הגיל שלהם וסביר להניח שיהיה חניכים שלא יאמרו דבר, כיוון שלא עשו כלום... אמור לחניכים לאחר שאתה מעלה את השאלה הגדולה של "האם אתם עשיתם למען קבוצת הגיל אותה אתם מיצגים" שעד סוף הפעילות תחליט מיהי הקבוצה הזוכה, כשכמובן זה יהיה כולם, כי בסופה של הפעילות כולם יתגייסו למטרה מסוימת.

גוף הפעולה:

בין הרצוי למצוי:

החניכים עומדים בשורה עם 2 פתקים בידיהם. פתק בצבע כחול ופתק בצבע אדום.

המדריך מקריא משפטים הקשורים לתרומה למעגלים הסובבים את החניך (המשפטים מצורפים בנספחים). אם החניך מסכים עם המשפט שהקריא המדריך וחושב כי משפט זה הוא חשוב עליו להתקדם צעד קדימה, אם החניך אינו מסכים עם המשפט, עליו להישאר במקום. בסיום הקראת כל המשפטים, על החניך לשים את הפתק הכחול, היכן שיצא לו להיעמד ולחזור אחורה למקום שעמד בתחילת המשחק. לאחר מכן מקריא המדריך משפטים מעשיים הקשורים לתרומה למעגלים הסובבים את החניך (המשפטים מצורפים בנספחים). אם החניך אכן מקיים את הנאמר במשפט, עליו להתקדם צעד קדימה, אם החניך לא מקיים את הנאמר במשפט, עליו להישאר במקום. בסיום הקראת המשפטים, על החניך לשים את הפתק האדום.

למדריך- סביר להניח כי מרבית החניכים ימצאו את פתקם הכחול רחוק מפתקם האדום ומצב זה מסמל את הפערים בין הרצוי למצוי- כלומר, הפער בין מה שאני החניך מאמין בו וחושב שהוא חשוב וראוי לעשות לבין מה שבפועל החניך עושה. חשוב להסביר לחניכים את הפער הנ"ל.

אני מתחייב:

לאחר משחק הפתקים, כל חניך לוקח את הפתק האדום שלו ורושם עליו 2 דברים שהוא מתחייב להשתפר בהם השנה וקשורים לתרומה לקהילה. החניכים יושבים במעגל וכל אחד מקריא את מה שהתחייב לעשות. לאחר מכן ניתן לקחת את הפתקים ולשים אותם בתוך בקבוק ובסוף השנה לפתוח את הפתקים הללו ולראות האם עמדנו בהתחייבויות שלנו.

דוגמא להתחייבויות: לעזור בבית לאמא ואבא במה שהם מבקשים, לשחק עם האחים הקטנים בבית חצי שעה ביום, להיות אחראי על השקיית העציצים אצל סבא וסבתא, להרים זבל שאני רואה בשכונה, לסייע בבית הספר לתלמידים חלשים וכו'...

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

סיום:

המדריך אומר לחניכים כי הוא הגיע למסקנה למי באמת מגיעה קערת הבמבה המפנקת וזה לכולם... כי כולם התחייבו לתת מעצמם עבור אחרים (רצוי לחלק את קערת הבמבה לצלחות קטנות ולפזר בחדר ליד כל קבוצת חניכים, כדי שכולם יזכו לקבל ממנה מצד אחד ולהמשיך להקשיב למדריך מצד שני). בזמן אכילת הבמבה, המדריך מסביר לחניכים כי כל תרומה קטנה חשובה מאוד אבל הם בתור מדריכים לעתיד צריכים להוות דוגמה לכל הסניף ולכן הוא מעלה מספר הצעות לתרומה לקהילה המורחבת יותר והחניכים עורכים הצבעה ובחרים איזו תרומה הם בוחרים לעשות למען הקהילה שלהם. המדריך מודיע על תאריך מיוחד בו יבצעו החניכים את התרומה אותה בחרו (רעיונות לתרומה לקהילה המורחבת בנספחים).

-נספחים-

דפים למשחק "לי מגיע":

קבוצת הקשישים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

קבוצת החיילים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

-נספחים-

קבוצת הילדים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

קבוצת ההורים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

-נספחים-

משחק בין הרצוי למצוי:

אם החניך חושב שמשפט זה הוא חשוב ועוזר לקהילה עליו להתקדם צעד קדימה: (משפטים לפתק הכחול)

1. לעזור לקשיש לחצות את הכביש.
2. להרים זבל מהמדרכה ולשים בפח.
3. לשמור על אחי/ותי.
4. לעזור לחבר בשיעורי הבית.
5. לעודד חבר בצרה.
6. לעזור לזקן בסחיבת המצרכים לבית.
7. לעזור לחבר שמתקשה להתכונן למבחן.
8. לעזור להורים בעבודות הבית.
9. ללכת להתרים למען אגודה מסוימת.
10. לעזור לילד חדש שהגיע לכיתה להיקלט.
11. לגשר בין חברים מסוכסכים.
12. לשלוח מכתב עידוד וחבילה לחייל בודד.
13. להוציא לטיול בשעת הצורך את הכלב של השכן או החבר.
14. להתנדב בבית הספר לחנוך ילד מכיתה נמוכה ולעזור לו.
15. להיות אוזן קשבת לאנשים הזקוקים לכך.

אם החניך אכן קיים את המשפט הבא, עליו להתקדם צעד קדימה: (משפטים לפתק האדום)

1. בשבועיים האחרונים עזרתי לקשיש לחצות את הכביש.
2. בשלושה ימים האחרונים הרמתי זבל מהמדרכה ושמתי בפח.
3. בשבוע האחרון שמרתי על אחי/ותי.
4. בשבוע האחרון עזרתי לחבר בשיעורי הבית.
5. בשבועיים האחרונים עודדתי חבר שהיה בצרה.
6. בחודש האחרון עזרתי לזקן בסחיבת המצרכים לבית.

-נספחים-

7. בשבוע האחרון עזרתי לחבר שמתקשה להתכונן למבחן.
8. בשבועיים האחרונים עזרתי להורים בעבודות הבית.
9. בחודש האחרון הלכתי להתרים למען אגודה מסוימת.
10. בחודש האחרון עזרתי לילד חדש שהגיע לכיתה להיקלט.
11. בשבועיים האחרונים גישרתי בין חברים מסוכסכים.
12. בחודשיים האחרונים שלחתי מכתב עידוד וחבילה לחייל בודד.
13. בחודש האחרון הוצאתי לטיול את הכלב של השכן או החבר כי הוא לא יכל.
14. בשנה האחרונה התנדבתי בבית הספר לחנוך ילד מכיתה נמוכה ולעזור לו.
15. בחודשיים האחרונים הייתי אוזן קשבת לאנשים הזקוקים לכך.

רעיונות לתרומה של השכבה לקהילה:

1. יום ניקיון באזור הסניף והשכונה.
2. שוק קח ותן.
3. אחר הצהריים של התנדבות בסיוע בשיעורי בית בבית ספר קרוב.
4. הכנת חבילות לחיילים בודדים.
5. הכנת חבילות למשפחות נזקקות.
6. איסוף בגדים משומשים למסירה לנזקקים.
7. אחר הצהריים מבדר בבית אבות.
8. פעילות לילדים אוטיסטים.
9. ביקור ילדים במחלקת ילדים בבית חולים.
10. הצטרפות לאחת האגודות המוכרות לאחר הצהריים וסיוע להן- פתחון לב, יד שרה וכו'...

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות בנושא איכות הסביבה

מטרת הפעילות- החניכים ילמדו על איכות הסביבה ועל חלקם בנושא זה.

גיל: שכבת ביניים

מספר חניכים: 6-25

מיקום: פנים (חדר).

זמן: בין שעה לשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * פיסקה עם משפטים המבולבלים בה מחולקים לפי קבוצות. * 3 קווים המודבקים לרצפת החדר (אפשר לסמן בגיר, לחתוך בריסטולים בצורת קווים או להדביק נייר סלוטפ לרצפה). * רשימת פריטים זמן ההתכלות שלהם בטבע. * 4 פחים המסומנים בבריסטולים בצבעים חום, ירוק, כחול וצהוב. * פריטים או כרטיסיות עם שמות פריטים למשחק הפחים.

פתיחה:

פאזל החיים:

המדריך מחלק את החניכים לשלוש/ ארבע קבוצות קטנות (תלוי בכמות החניכים) ונותן לכל קבוצה מספר משפטים מבולבלים. על החניכים לסדר את המשפטים ובכך להשלים פיסקה. לאחר שכל קבוצה סידרה את הפיסקה שלה, המדריך מבקש מהקבוצות לעבוד יחדיו ולהרכיב את הפסקאות לכדי סיפור. כשכל הפיסקאות מורכבות במקומם הנכון, נוצר לנו סיפור שמצביע על נושא הפעילות.

הסיפור: (מצורף בנספחים הסיפור מחולק למשפטים)

מדען אחד ישב ועבד, כשלתע ניגש אליו בנו בן ה-7, נחוש לעזור לו בעבודתו. המדען, עצבני בגלל ההפרעה, ניסה לבקש מבנו שילך למקום אחר, אך כשראה שזה לא הולך, חיפש משהו שיוכל לספק לילד תעסוקה.

הוא תלש מאיזו חוברת דף עם מפת העולם, גזר אותה לחתיכות קטנות ונתן לילד יחד עם גליל נייר ודבק. "אתה אוהב פאזלים" הוא אמר, "קח את העולם המפורק ונראה אם אתה יכול לתקנו בכוחות עצמך".

המדען חשב שייקח לילד ימים רבים עד שיצליח להרכיב את המפה, אבל כמה שעות לאחר מכן, שמע את קולו של הבן קורא לו "אבא סיימתי, הצלחתי להרכיב הכל". בהתחלה, לא האמין המדען: "זה לא יתכן שבגיל 7 יוכל הילד להרכיב מחדש מפת עולם שמימיו לא ראה", אבל הוא הניח את רשימותיו וניגש לבנו, כשהוא בטוח שהוא הולך לראות עבודה מבולגנת.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

להפתעתו, המפה היתה מושלמת וכל החתיכות היו במקומן. "איך עשית את זה?" שאל המדען את בנו, "הרי לא ידעת איך נראה העולם".

"אבא" ענה הילד, "אני אמנם לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת את הדף מהחוברת, ראיתי שבציודו השני יש אדם. כשנתת לי לתקן את העולם, ניסיתי אבל לא הצלחתי. אז הפכתי את כל החתיכות והתחלתי לתקן את האדם. כשהצלחתי לתקן את האדם, הפכתי את הדף וראיתי שהצלחתי לתקן גם את העולם."

גוף הפעולה:

המשך פעילות בקבוצות.

פחות או יותר:

על הרצפה ישנם 3 קווים מקבילים, הקו השמאלי מסומן במילה "פחות" בעוד הקו הימני מסומן במילה "יותר". כל קבוצה עומדת יחדיו על הקו האמצעי המסומן במילה "מדויק". בכל סיבוב המדריך אומר פריט מסוים ומספר מסוים של שנים שלוקח לאותו פריט להתכלות בטבע. על חברי הקבוצה להתייעץ ביניהם ולהכריע, האם לדעת קבוצתם מספר השבועות/ החודשים/ השנים שנתן המדריך לאותו פריט להתכלות הוא מדויק, פחות מדי או יותר מדי ובהתאם להחלטתם, על הקבוצה לנוע לקו שהיא החליטה. לאחר שכל הקבוצות זזו לקו הנכון לדעתם, אומר המדריך את התשובה הנכונה ומעניק נקודה לקבוצות שצדקו. (מצורף בנספחים פריטים ומספר שבועות/ חודשים/ שנים שלוקח להם להתכלות).

למדריך- משחק זה הוא דרך טובה לחניכים ללמוד על זמן התכלות החומרים בטבע וחשיבות המיחזור.

משחק הפחים:

המדריך מעמיד פחים כשכל פח מסומן בצבע שונה. המדריך מסביר לחניכים על כל פח ומה זורקים בכל פח. לאחר מכן, כל קבוצה עומדת בטור מסודר מול קרקע שעליה מפוזרים פריטים מכל הסוגים (רשימה המפרטת את הפריטים מצורפת בנספחים). בכל פעם ניגש נציג מכל קבוצה ועליו לבחור פריט אחד מכל הפריטים ולזרוק אותו לפח שנועד בשבילו. בכל פעם שהנציגים מצליחים, הקבוצה מקבלת נקודה. הקבוצה המנצחת היא הקבוצה שמשיגה יותר נקודות על ידי דיוק בהכנסת הפריטים לפח הנכון. (סניף שיש לו בעיה להשיג פריטים לשם הפעילות, יכול פשוט לכתוב את שמות הפריטים על כרטיסיות ולבקש מהחניכים לשלוף בכל פעם כרטיסיה המציינת פריט מסוים ולהכניסה לפח המתאים).

הסבר על הפחים:

- פח עם בריסטול בצבע חום- פסולת רטובה: בפח זה זורקים שאריות מזון, אוכל שבושל, קליפות פירות וירקות, חרצנים של פירות, שקיות תה, זרי פרחים, נוצות, עשבי תיבול, טישו... (הרשימה המלאה ממנה תוכלו לבחור פריטים לשים על הרצפה מצורפת בנספחים).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

- פח עם בריסטול בצבע ירוק- פסולת יבשה: בפח זה זורקים מוצרי מתכת, קופסאות שימורים, מגשי חד פעמי- אלומיניום, סכיני גילוח, צעצועים, קופסאות של מוצרי חלב (גבינה, קוטג'), אריזות קלקר... (הרשימה המלאה ממנה תוכלו לבחור פריטים לשים על הרצפה מצורפת בנספחים).
- פח עם בריסטול בצבע כחול- נייר וקרטון: בפח זה זורקים עיתונים, מגזינים, חוברות, דפים, פליירים, מחברות, קרטוני ביצים... (הרשימה המלאה ממנה תוכלו לבחור פריטים לשים על הרצפה מצורפת בנספחים).
- פח עם בריסטול בצבע צהוב שעליו כתוב "מיחזורית"- לציין שבפועל אין פח כזה אך פח זה בפעילות שלנו מייצג את כלובי המחזוריות המפוזרות בכל עיר ובהם מכניסים בקבוקים מפלסטיק.

סיום:

טביעת רגל אקולוגית:

המדריך שואל את חניכיהם האם שמעו הם אי פעם את המושג "טביעת רגל אקולוגית" ואם כן, מה זה אומר? לאחר מכן, הוא מסביר לחניכיהם כי טביעת רגל אקולוגית זה השטח שכל בן אדם צריך בשביל לחיות. הוא מבקש מהחניכיהם מהחניכיהם לעמוד בחדר ושואל אותם, האם לדעתם המשבצת שעליה הם עומדים, מספיקה להם בשביל לחיות? סביר כי כולם יאמרו שלא. הוא מבקש מכל החניכיהם לשכב ושואל אותם, האם עכשיו השטח שהם תופסים תוך כדי שכיבה מספיק להם בשביל לחיות? סביר להניח שהרב יאמר שלא. המדריך ממשיך ושואל אם כן, איזה גודל שטח לדעתכם, צריך האדם בשביל לחיות? ותחשבו טוב טוב מה זה אומר לחיות: שטח שיהיה לו למקום מגורים, שטח שיהיה לו לעבודה, שטח שיהיה לו לגדל מזון, שטח שיהיה לו כדי לנשום, שטח שיהיה לו כדי לקבור את הפסולת שלו...

כל אדם בישראל זקוק ל35 דונם על מנת להתקיים (לשם הבנה שטח של מגרש כדורגל הוא 10.5 דונם, שטח של אצטדיון רמת גן הכולל מגרש, מסלולי ריצה, יציעים, חדרי הלבשה, חדרי תקשורת, משרדים ועוד...הוא 36 דונם) כשבפועל בגלל גודלה של ישראל ישנם רק 4 דונם לכל אזרח. אם כן איך מכסים את הפער שנוצר? על ידי שמירה על הסביבה ומיחזור.

למדריך- מושג זה הוא מושג בסיסי בנושא של איכות הסביבה וחשוב להדגיש לחניכיהם את המשמעות שיש להם במושג זה.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

פאזל החיים מחולק למשפטים לפי קבוצות:

קבוצה 1:

מדען אחד ישב ועבד,
כשלתע ניגש אליו בנו בן ה-7, נחוש לעזור לו בעבודתו.
המדען, שהיה עצבני בגלל הפרעה,
ניסה לבקש מבנו שילך למקום אחר,
אך כשראה שזה לא הולך,
חיפש משהו שיוכל לספק לילד תעסוקה.
הוא תלש מאיזו חוברת דף עם מפת העולם,
גזר אותה לחתיכות קטנות ונתן לילד יחד עם גליל נייר ודבק.
"אתה אוהב פאזלים" הוא אמר, "קח את העולם המפורק ונראה אם אתה יכול לתקנו בכוחות עצמך".

קבוצה 2:

המדען חשב שייקח לילד ימים רבים עד שיצליח להרכיב את המפה,
אבל כמה שעות לאחר מכן, שמע את קולו של הבן קורא לו "אבא סיימתי, הצלחתי להרכיב הכל".
בהתחלה, לא האמין המדען:
"זה לא יתכן שבגיל 7 יוכל הילד להרכיב מחדש מפת עולם שמימיו לא ראה",
אבל הוא הניח את רשימותיו וניגש לבנו,
כשהוא בטוח שהוא הולך לראות עבודה מבולגנת.
להפתעתו, המפה היתה מושלמת וכל החתיכות היו במקומן.
"איך עשית את זה?" שאל המדען את בנו,
"הרי לא ידעת איך נראה העולם".

-נספחים-

קבוצה 3:

"אבא" ענה הילד,
"אני אמנם לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת את הדף מהחוברת,
ראיתי שבצידו השני יש אדם.
כשנתת לי לתקן את העולם, ניסיתי אבל לא הצלחתי.
אז הפכתי את כל החתיכות והתחלתי לתקן את האדם.
כשהצלחתי לתקן את האדם,
הפכתי את הדף
וראיתי שהצלחתי לתקן גם את העולם."

פריטים ומספר השבועות/ חודשים/ שנים שלוקח להם להתכלות:

הפריט ומספר השבוע/ חודש/ שנה המדויק אמור לחניכים: הקו עליו על החניכים לעמוד:

- חולצה מכותנה- בין 1-5 חודשים.
- חבל- בין 3-14 חודשים.
- גרביים מצמר- שנה 1.
- פחית קוקה קולה- 200-500 שנים.
- פחית שימורים של טונה- 100 שנים.
- אגרטל זכוכית- 1,000,000 שנים.
- שאריות של ארוחת פסטה- חודש.
- עיפרון מעץ- בין 10-100 שנים.
- חיתול חד פעמי- 500 שנים.
- כוסות חד פעמיות מקלקר- לא מתכלה.
- אמור לחניכים- 8 חודשים- פחות.
- אמור לחניכים- בין 3-14 חודשים- מדויק.
- אמור לחניכים- 7 חודשים- יותר.
- אמור לחניכים- בין 50-100 שנים- יותר.
- אמור לחניכים- 100 שנים- מדויק.
- אמור לחניכים 1000 שנים- יותר.
- אמור לחניכים שנה 1- פחות.
- אמור לחניכים- בין חודש ל 3 חודשים- יותר.
- אמור לחניכים 300 שנים- יותר.
- אמור לחניכים לא מתכלה- מדויק.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

פריטים למשחק הפחים (מפורטים לפי הפח אליו הם משתייכים):

לפח החום - פסולת רטובה

- שאריות מזון
- אוכל מבושל
- פירות
- ירקות
- קליפות פירות וירקות
- בשר
- עצמות
- מוצרי חלב (ללא האריזה)
- לחם ומאפים
- פסטות
- מלח וסוכר
- דגים
- חטיפים
- שמן
- אוכל משומר
- עשבי תיבול ותבלינים
- מצות
- ממתקים (לא מסטיק!)
- דגני בוקר
- קליפות של פירות וירקות
- חרצנים וגלעינים
- קליפות של גרעינים ופיצוחים
- קליפות של ביצים
- אריזות נייר של קמח וסוכר
- שקיות תה
- נוצות
- זרי פרחים
- פקקי שעם של בקבוקי יין
- קיסמי אוזניים העשויים עץ
- שערות
- ציפורנים
- צואת בעלי חיים
- פרווה של בעלי חיים
- נייר טישו
- נייר סופג
- נייר אפיה
- חרקים

לפח הירוק - פסולת יבשה

- מוצרי מתכת
- קופסאות שימורים
- קופסאות תחליפי חלב לתינוקות

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

- תבניות ומגשיות אלומיניום
- מכלי תרסיס (דאודורנטים, תרסיסי ריח וכו')
- סכיני גילוח
- מוצרי פלסטיק
- קופסאות של מוצרי חלב
- קופסאות אחסון למזון
- צעצועים
- פקקי מתכת ופלסטיק
- קיסמי אוזניים העשויים פלסטיק
- קרטוניות חלב ומיץ
- זכוכיות
- אריזות (לא מנייר וקרטון)
- אריזות קלקר
- ניילונים
- שקיות ניילון
- ניילון ניצמד
- צלחות שנשברו
- כלים חד פעמיים (מפלסטיק/קרטון/תירס)
- מוצרים מעץ
- חומרי ניקוי (ללא הבקבוקים)
- מטליות וסמרטוטים
- מוצרי היגיינה
- תחבושות היגייניות
- חיתולים
- טיטולים
- פלסטרים
- מגבונים לחים
- צמר גפן וספוג
- שמפו וסבון (ללא הבקבוקים)
- נייר פצפצים
- שטיחים
- מוצרי טקסטיל והנעלה (בגדים/ בדים/ נעליים)
- כפתורים
- אבק
- מוצרי איפור ומכלי קרמים
- מכלי צבע
- נרות
- נייר פרגמנט
- נייר כסף
- כלי כתיבה
- דבק
- תרופות
- מסטיקים

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

לפח הכחול - נייר וקרטון

- עיתונים
- מגזינים
- חוברות
- בריסטול
- מחברות
- נייר הדפסה
- פליירים ופרסומות
- אריזות מנייר
- עטיפות מנייר
- שקיות נייר
- קרטוני ביצים
- קרטונים קטנים (של מוצרי קוסמטיקה, תרופות, שימורים באריזה ועוד)
- גילי הקרטון של ניירות טואלט או ניירות סופגים
- אריזות דגני בוקר (קורנפלקס)

לפח הצהוב- מיחזורית – בקבוקים מפלסטיק